

Hugo Bouter

Leven onder een open hemel

‘Hij echter, vol van de Heilige Geest, staarde naar de hemel en zag de heerlijkheid van God, en Jezus, staande aan Gods rechterhand, en zei: Zie, ik zie de hemelen geopend en de Zoon des mensen, staande aan Gods rechterhand (...). En zij stenigden Stefanus, die de Heer aanriep en zei: Heer Jezus, ontvang mijn geest. En terwijl hij neerknielde, riep hij met luider stem: Heer, reken hun deze zonde niet toe. En toen hij dit gezegd had, ontsliep hij’.

Handelingen 7:55-60

1. De hemel werd allereerst voor *Hem* geopend

Bij de doop van Jezus vinden wij de eerste van een reeks plaatsen in het Nieuwe Testament, waar sprake is van een geopende hemel (Matt. 3:16-17). Voor Wie ging de hemel hier open? Dat gebeurde speciaal voor Hem die altijd het welbehagen van de hemel was geweest, en die uit de hemel was neergedaald en aan de mensen gelijk geworden was.

De hemel opende zich boven Hem om duidelijk te maken dat Hij nog steeds het welbehagen van de hemel was, ook nu Hij als Mens in vernedering op aarde leefde en Zich door middel van de doop bij het berouwvolle overblijfsel van Israël had gevoegd. Alle ánderen die zich lieten dopen waren zondaars, maar Hij was de unieke Mens waarin de hemel alleen heiligheid en gerechtigheid kon ontdekken. De Geest van God daalde in de gedaante van een duif op Hem neer, en de Vader sprak de woorden: ‘Deze is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik welbehagen heb gevonden’.

Zo was het bij het begin van Christus' dienstwerk en zo bleef het ook, want deze woorden werden nog een keer herhaald op de berg van de verheerlijking, toen de Heere Jezus bijna aan het einde van Zijn leven op aarde was gekomen (Matt. 17:5). De doop van Christus is een treffend toneel, waarbij de Vader, de Zoon en de Heilige Geest betrokken zijn: wij zien hier (1) de Zoon in vernedering op aarde, (2) de Vader die niet kon zwijgen en de hemel boven Hem opende, en (3) de Heilige Geest die op deze reine en unieke Mens neerdaalde om Hem te zalven en toe te rusten voor de taak die Hij op Zich nam!

Dit is een heel nieuw begin in de geschiedenis van de mensheid, waarbij de hemel nauw betrokken is bij wat zich op aarde afspeelt. De Zoon kwam als de Getuige van de hemelse dingen, en Hij wilde ook de Vader openbaren. En de Vader drukte Zijn zegel op Hem en erkende Hem als de Man naar Zijn hart, Zijn uitverkorene, in Wie Hij een welbehagen had (Jes. 42:1).

2. De hemel heeft Hem opgenomen tot op de tijd van het herstel

Maar helaas, de wereld heeft Hem niet gekend en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen (Joh. 1:10-11). Christus is verworpen door Zijn volk, en zondige mensenhanden hebben Hem aan het kruis genageld. Hij is verhoogd op het kruis en de hemel heeft Hem opgenomen tot op de tijd van het herstel of de wederoprichting van alle dingen, zoals het wordt geformuleerd in Handelingen 3:21. Dat is de tijd waarop God orde op zaken zal stellen in deze wereld, de volken geoordeeld zullen worden en het volk Israël hersteld zal worden en tot heerlijkheid zal worden gebracht.

Ondertussen is echter de Heilige Geest op aarde neergedaald. De verheerlijkte Heer heeft de Geest vanuit de hoge uitgestort over de gemeente, om haar toe te bereiden voor de hemel en geschikt te maken voor Zijn eigen heerlijkheid. De positie van Zijn volgelingen wordt voortaan bepaald door de volgende drie heilsfeiten (waarvan het láátste ook nu nog toekomstig is):

1. Christus is opgenomen in de hemel, nadat Hij de Vader hier op aarde heeft verheerlijkt en het verlossingswerk heeft volbracht. Hij is verhoogd, nadat Hij Zichzelf zo diep had vernederd en was neergedaald in dood en graf.
2. De Geest is neergedaald uit de hemel om nu op grond van het volbrachte werk van Christus woning te maken in de gelovigen persoonlijk en in de gemeente als geheel. Hij bereidt de bruidsgemeente toe voor de invoering in het

Vaderhuis. De Geest is het onderpand van het volle heil dat ons ten deel zal vallen bij de wederkomst van Christus.

3. Christus komt terug uit de hemel, allereerst om de gemeente op te nemen in Zijn heerlijkheid en vervolgens met haar te verschijnen en te regeren tijdens het Vrederijk. Hij zal de heerschappij van de hemel vestigen hier op aarde, waar Hij eens verworpen was.

De positie van de volgelingen van Christus droeg voortaan een heel nieuw karakter. Tot dan toe was Christus bij hen geweest op aarde. Maar Hij was nu Boven, en met het oog van het geloof zagen zij Hem daar en verwachtten Hem uit de hemelen (1 Thess. 1:10). Ondertussen is de Heilige Geest neergedaald op aarde, die onze blik ook richt op de verheerlijkte Heer in de hemel. De Heilige Geest die in ons woont (want deze dingen gelden voor allen die het eigendom van Christus zijn), verbindt ons met de hemelse Heer en doet ons met verlangen uitzien naar Zijn terugkeer.

Door het geloof richten wij onze blik op Hem, die nu met heerlijkheid en eer is gekroond en zit aan de rechterhand van de Majesteit in de hoge. Het is de kracht van de Heilige Geest, die dit bewerkt in de gelovigen. Als christenen hebben wij niet alleen een *Vader*, maar ook een *Heer* in de hemelen: de Mens Jezus Christus, die gezeten is aan Gods rechterhand.

3. Ik zie de hemelen geopend

Daarom leven wij nu ook onder een open hemel, zoals wij bijvoorbeeld zien in het boek Handelingen. In Handelingen 1 wordt de nieuwe positie van de discipelen al duidelijk omschreven:

(1) zij zien op naar de Heer die ten hemel vaart;

(2) zij worden binnenkort gedoopt met de Heilige Geest, die wordt uitgestort uit de hoge;

(3) zij krijgen te horen dat de Heer die van hen is opgenomen naar de hemel op dezelfde wijze zal *terugkomen*.

In Handelingen 7 wordt dit nader uitgewerkt. Stefanus kijkt door de kracht van de Heilige Geest in de geopende hemel en hij ziet daar de heerlijkheid van God, en Jezus, de Zoon des mensen, staande aan Gods rechterhand (Hand. 7:55-56). Dit geldt in principe ook voor alle gelovigen, want de auteur van de brief aan de Hebreeën schrijft: '*Wij zien Jezus (...) met heerlijkheid en eer gekroond*' (Hebr. 2:9). Hij is het Voorwerp voor ons geloof en de Heilige Geest richt ons oog op Hem door

het Woord. Verder zien wij in de geschiedenis van Stefanus dat, zolang de Heer nog niet is gekomen, de zielen van de ontslapen heiligen met Hem verenigd worden in de heerlijkheid. Zoals Stefanus hier zegt: 'Heer Jezus, ontvang mijn geest'. De ontslapen gelovigen verkeren met Christus in het paradijs tot aan de dag van de opstanding.

Bovendien zien we dan in Handelingen 9 hoe de apostel Paulus de verheerlijkte Heer leerde kennen vanuit de hemel, en door Hem werd geroepen voor een bijzondere taak. Hij moest getuigen van de Heer die hij op deze unieke wijze had leren kennen; en hij moest ook getuigen van de hemelse roeping van de gemeente, die zo nauw verbonden is met haar Hoofd in de hemel. Paulus' bekering zette een belangrijk stempel op zijn dienst, en in zijn brieven valt dan ook het volle licht op deze dingen. Hij leefde voortaan in verbondenheid met de hemelse Heer en jaagde slechts naar één doel: *Hem* te winnen in de heerlijkheid en aan *Hem* gelijkvormig te worden (Fil. 3).

4. Je zult van nu aan de hemel geopend zien

De hemel ging voor Christus open, maar de hemel gaat ook voor *ons* open. Dat is een groot voorrecht, dat wij niet aan onszelf maar alleen aan *Hem* te danken hebben. Wanneer de hemel opengaat voor het geloof, wordt onze aandacht niet op onszelf gericht maar op *Hem* die de hemel voor ons is binnengegaan. Dat zien wij bij Stefanus: zijn oog was alleen gericht op de Zoon des mensen in de geopende hemel. Hij was vol van de Heilige Geest en toonde volledige gelijkvormigheid aan Christus in woord en daad.

De Heer zal echter ook straks op aarde weer het Middelpunt zijn van mensen en engelen. Hij heeft dit Zelf gezegd tegen een van de eerste discipelen, Nathanaël, toen die Hem erkende als de Zoon van God en de Koning van Israël: 'Je zult grotere dingen zien dan deze (...). Je zult van nu aan de hemel geopend zien en de engelen van God opstijgen en neerdalen op de Zoon des mensen' (Joh. 1:52). De blik van de discipelen, de blik van de engelen, ja, de blik van de hemel zelf is constant gericht op de Mensenzoon. De woorden 'van nu aan' komen niet in alle handschriften voor. Ongetwijfeld hebben de engelen de Zoon des mensen al tijdens Zijn leven op aarde gediend, maar de discipelen hebben dat vaak niet gezien. Hoewel het waar is dat wij nu al door het geloof in een open hemel mogen kijken, doelt de Heer in Johannes 1 op de tijd van Zijn *wederkomst* en Zijn openbare regering als de Zoon des mensen op aarde – die nog groter en heerlijker is dan Zijn heerschappij als Koning over Sion. De ladder die Jakob zag in zijn droom te Beth-El zal dan

werkelijkheid worden. Er zal harmonie zijn tussen hemel en aarde, een vaste verbinding niet slechts voor het geloof maar voor aller oog.

Johannes keek op Patmos ook in de geopende hemel en hij was daar getuige van de dingen die spoedig moeten gebeuren (Openb. 4:1vv.). Deze toekomstige gebeurtenissen bereiken hun hoogtepunt als de ziener Christus ziet terugkeren uit de hemel: 'En ik zag de hemel geopend, en zie, een wit paard, en Hij die daarop zit, heet Getrouw en Waarachtig, en Hij oordeelt en voert oorlog in gerechtigheid' (Openb. 19:11). De hemel opent zich hier opnieuw voor Christus om Hem naar de aarde te laten gaan, nu niet in vernedering maar in macht en majesteit. Hij is de Koning der koningen en de Heer der heren. Gelukkig wie met Hem verbonden is, wie Hem volgt op Zijn triomftocht!

Wij verwachten onze Heer nu eerst uit de hemel als Degene die ons redt van de komende toorn, nl. de oordelen van de eindtijd (1 Thess. 1:10). Hij zal ons in Zijn heerlijkheid brengen, waar wij altijd met Hem zullen zijn (1 Thess. 4:15-18). Daarna zullen wij met Hem vanuit de hemel verschijnen en in heerlijkheid geopenbaard worden. Laat die hoop steeds bij ons leven, zodat wij instemmen met de roep van de Geest en de bruid en deze roepstem beamen met de woorden: 'Kom, Heer Jezus!'

*De voorhang is gescheurd,
de hemel is nu open;
het leven in het licht
is nu ons eeuwig lot.*